

21199-12-24
08/01/2025

רמ"ש
בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

בפני סגן הנשיא:
שאול שוחט

- נגד -

משיב:
אלמוני
עו"ד מאיה יוסף ויסמן ועו"ד נעם עמית

מבקשת:
פלונית
עו"ד ענת לביא אזולאי

פסק דין

בקשת רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת ענבל וקנין-הרנשטיין, בתלה"מ 56113-09-24), מיום 6.11.24, במסגרתה נפסקו מזונות זמניים עבור בתם המשותפת של הצדדים.

העובדות הצריכות לעניין

הצדדים, יהודים, היו בקשר זוגי קצר לפני כארבע שנים, ממנו נולדה בתם המשותפת שהיא בת 3 שנים כיום (להלן: הקטינה).

הצדדים נפרדו טרם לידת הקטינה.

בתקופת חייה הראשונה של הקטינה המשיב לא היה חלק מחייה. הצדדים לא הגיעו להסכמות ביניהם בדבר מקומו של המשיב בחיי הקטינה.

בחודש פברואר 2023 הגיש המשיבה תביעת אבהות, במסגרתה הופנו הצדדים לבדיקת רקמות ובחודש אוגוסט 2023 ניתן פסק-דין המכיר באבהותו של המשיב על הקטינה (תמ"ש 1924-02-23).

בחודש פברואר 2024 הגיש המשיב תביעה לקביעת זמני שהות עם הקטינה ומינוי מומחה שיבנה וילווה את התהליך ליצירת וביסוס הקשר ההורי בינו לבין הקטינה (תמ"ש 29210-02-24). בחודש מרץ 2024 קיים ביהמ"ש קמא דיון באותו הליך ובמסגרתו, בהסכמת הצדדים, מונתה מומחית מטעם ביהמ"ש על מנת לבנות ולבסס קשר הורי בין המשיב לקטינה. בפועל, ההליך הטיפולי החל רק בתחילת חודש יוני 2024 ואז החלה הבניה של הליך מדורג ומדוד לביסוס הקשר בין הקטינה לאביה המשיב. נכון לעת הזו, כנטען בבקשת רשות הערעור (ס' 9 לבר"ע) וכפי שאושר ע"י המשיב (ס' 18 לתשובה) הסדרי השהות של המשיב עם הקטינה מצומצמים ביותר ועומדים על פעמיים בשבוע לשעתיים בכל פעם כאשר המשיב אוסף את הקטינה מהגן, מבלה איתה כשעתיים, ומחזירה לבית אמה המבקשת.

ביום 22.9.24 הגישה המבקשת תביעה למזונות הקטינה (תלה"מ 56113-09-24). ביום 23.9.24 הגישה המבקשת במסגרת התביעה גם בקשה לחיוב המשיב במזונות זמניים לקטינה (בקשה מס' 1 בנט). לבקשה התבקשה תגובת המשיב וזו הוגשה ביום 27.10.24. לאחר שביהמ"ש קמא עיין בתגובת המשיב לבקשה הורה ביהמ"ש קמא למבקשת להגיש תצהיר תשובה מטעמה ביחס למספר סוגיות שהועלו בתגובת המשיב ביחס לבקשתה. ביום 5.11.24 הגישה המבקשת תצהיר תשובה מטעמה מגובה באסמכתאות. ביום 6.11.24 הכריע ביהמ"ש קמא בבקשת המבקשת לפסיקת מזונות זמניים לקטינה בהחלטה כדלקמן:

"על הפרק מזונות זמניים עבור הקטינה ק', כבת 3 שנים.

בתיק הקשור מתנהל הליך ארוך לחידוש הקשר בין האב לבתו, בליווי גורמי טיפול עקב בצד אגודל ונראה כי בדרכו לעלות על דרך המלך.

האם משתכרת 4,700 ₪ לחודש, מקבלת סיוע ממשד השיכון בסך של 1,170 ₪ לחודש וכן השלמת הכנסה מהמל"ל בסך 1,500 ₪ לחודש. זאת ועוד מתדפיסי חשבון הבנק עולה כי האם מקבלת סכומי כסף שונים כסיוע משפחתי.

האם משלמת דמי שכירות בסך של 5,000 ₪ לחודש בגין מגורים בדירה משפחתית; עלות הגן והצהרון של ק' 1,100 ₪ לחודש.

האב משתכר כ-15,700 ₪ בחודש ומשלם דמי שכירות בסך 5,100 ₪ לחודש.

לאחר בחינת הנתונים, בהינתן הליך חידוש הקשר ונסיבות המקרה, נחה דעתי להורות לאב להמשיך ולשלם לידי האם סך של 1,000 ₪ לחודש בגין מזונות הקטינה, כפי שעשה החל מחודש ספטמבר 2024.

בנוסף ועל מנת להקים הקשר בין האב לקטינה, יישאו האב והאם בהוצאות חינוך של הקטינה (לרבות גן, צהרון חוג וכיוצ"ב) וכן בהוצאות רפואיות חריגות, בחלקים שווים ביניהם.

אין באמור בסכום זה כדי לקבוע מסמרות באשר לסכום הסופי שייפסק והנתונים בעניין זה ייבחנו עם התקדמות ההליך המקביל."

על החלטה זו מלינה המבקשת בבקשת רשות הערעור שלפניי. עיקר טענות המבקשת: אין חולק כי המזונות הזמניים נפסקו בשעה שהקטינה נמצאת במשמורתה בלבד וכל נטל הוצאותיה מוטל עליה. מדובר בקטינה מקטני קטנים שעל המשיב החובה האבסולוטית לשאת במזונותיה ההכרחיים. חיוב המשיב במזונות זמניים בסך של 1,000 ₪ בלבד אינה עומד בקנה אחד עם צרכי הקטינה כפי שפורטו בבקשה ובראיות שצורפו לה ואין בסכום זה כדי לכסות את צרכיה הבסיסיים והמינימליים. זאת ועוד, ביהמ"ש קמא לא פסק דבר בגין מדור ואחזקת המדור של הקטינה, הגם שהוכיחה בראיות שהיא משלמת מדי חודש דמי שכירות. נראה כי ביהמ"ש קמא סבר בשגגה כי הצרכים החיוניים של הקטינה אינם עולים על 1000 ₪ בחודש ולחילופין כי הם צריכים להמשיך להיות ממומנים ע"י הורי המבקשת ולא על ידי המשיב שהוא אבי הקטינה.

לבקשת רשות הערעור התבקשה תשובת המשיב וזו הוגשה ביום 2.1.2025.

עיקר טענות המשיב בתשובתו: המבקשת מטעה באשר לעובדות אשר הובילו להחלטה מושא הבר"ע. לטענת המשיב מדובר במקרה מורכב ורגיש שעה שמיום לידת הקטינה המבקשת מנעה כל קשר בינו לבין הקטינה ולכן ציין ביהמ"ש קמא כי החלטתו למזונות זמניים נסובה על נסיבות המקרה המיוחדות וניסיונותיו להקים קשר עם בתו. המשיב טוען כי "במקרה כה קיצוני של מניעת קשר וניכור הורי – מן הצדק והיושר לקבוע מזונות מופחתים גם כאמצעי ל"תמרץ" האם לחדול מהניכור". המשיב מודה כי החל להעביר החל מחודש ספטמבר 2024 מיוזמתו 1,000 ₪ למזונות הקטינה וזאת "כמזונות מופחתים לאור העובדה כי האם ממשיכה למנוע קשר בינו לבין הקטינה" (ס' 3.11 לתשובה). המשיב גם מוסיף ומציין כי "ככל ויחלו להתקיים זמני שהות סדירים ומשמעותיים, לתקופה שאינה ארעית – האב יעביר לידי האם מזונות מלאים עבור הקטינה אותם יש לקבוע על סך של 1,600 ₪ בחודש כמקובל בפסיקה, וזאת עד גיל 6 אשר לאחריו יש לקבוע את דמי המזונות על פי בע"מ 919/15". המשיב טוען כי התנהלות המבקשת בהליך המשמורת מצביעה על כך שתביעתה למזונות והבקשה למזונות זמניים הינם אמצעי נוסף למניעת קשר בינו לבין הקטינה. לטענת המשיב, כי מדובר במקרה קיצוני של אם מנכרת אשר מונעת מבתה בת ה-3 כל קשר עם אביה. המשיב מסביר כי התוצאה לה הגיע ביהמ"ש קמא לפסיקת מזונות זמניים מופחתים לקטינה נובעת מהניכור ההורי החמור מצד המבקשת ומניעת הקשר שלו עם הקטינה, וביהמ"ש קמא היה רשאי להורות כך

תוך הפעלת הוראת סעיף 9 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1950 שמתירה לביהמ"ש לפטור אדם מחובת מזונות כלפי הזכאי למזונות "מחמת התנהגות מחפירה שהזכאי במזונות התנהג כלפיו" ויישום פסיקת כב' השופט זגורי בתלה"מ 12-18-44950-ד.פ. נ' מ.ב. (פורסם בנבו, 2.3.20) שלטענת המבקש עמד על כך שגם במקרה של סרבנות קשר יש מקום להפחית מזונות לקטין או לבטלם ככלי חינוכי והרתעתי יעיל כנגד הורה מנכר. המשיב טוען כי במקרה דנן "יש הכרח להשתמש באמצעי של הפחתת מזונות על מנת לתמרץ את האם להירתם להקמת הקשר הכה הכרחי בין הקטינה לבין אביה מולידה". לטענת המשיב, אין חולק כי המבקשת יכולה לכלכל את הקטינה שכן עשתה זאת במשך 3 שנים ללא כל בעיה (ס' 15 לתשובה) וכי הוכח שאין לה עלות בגין דמי שכירות הואיל והיא מתגוררת בדירה שבבעלות אביה ודודה ותשלום דמי השכירות על-ידה נעשה למראית עין בלבד, לצורך הליך זה ו/או לצורך קבלת ההטבות ממשרד השיכון ומכאן "ברור כי לאב אין כל חבות לשאת בחלקה של הקטינה בשכר הדירה – כפי שהוכח מדובר בדירת המשפחה ודמי השכירות הינם פיקטיביים ומוחזרים לחשבונה של התובעת" (ס' 38 לתשובה).

דין והכרעה

1. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובתשובה לה על נספחיהן, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדון בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה רשות ערעור והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה.
- 2.
3. מצאתי כי דין הערעור להתקבל באופן שיפורט להלן ומהנימוקים שיפורטו להלן.

כידוע, בהתאם לדין העברי, אב יהודי חב לבדו חיוב אבסולוטי במזונותיו ההכרחיים של ילדו הקטין עד גיל 6. מדובר במזונות מינימליים ואחידים שאינם תלויים במצבו הכלכלי של האב או במצבה הכלכלי של האם ובעבר נהוג היה לכמתם בסכום של כ-1400-1300 ₪ לחודש וכיום למצער 1,600 ₪ לחודש (ראו עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו 9.10.17) אם לא למעלה מכך שכן לנוכח יוקר המחייה שהולך ועולה יש מקום אף להגדיל את הסכום ולהעמידו על 1800-1900 לחודש (ראו עמ"ש (ת"א) 78095-05-23 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו 6.2.24). בנוסף, על האב היהודי לשלם את חלקו היחסי של הקטין בעלות המדור והחזקת המדור של האם (שלהוב מוכמת ב-30% לקטין אחד) וכן חיוב מדין צדקה לגבי צרכים שאינם הכרחיים (ראו בהרחבה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 19.7.17).

לאור האמור לעיל, הרי שבהתאם לדין שחל על האב, "החזקות הפסיקתיות" בדבר צרכיו הבסיסיים של קטין שאינם טעונים הוכחה, גרסת המבקשת באשר לחלקה של הקטינה בהוצאות אחזקת המדור שהובאו ופורטו בבקשה למזונות זמניים (נספח 2 לבר"ע) ולא נסתרה בתגובת המשיב לבקשה (1095 ₪ = 340 X 30% ₪) וקביעות ביהמ"ש קמא עצמו בהחלטתו - היה על ביהמ"ש קמא לחייב את המבקש במזונות זמניים עבור הקטינה בסך שלא יפחת מ-1600 ₪ (מזונות הכרחיים מינימליים) + 340 ₪ (חלקה של הקטינה בהוצאות אחזקת המדור) + 1149 (5000-1170) X 30% = 1149 ₪ (חלקה של הקטינה בעלות המדור המהווה השכירות שמשלמת האם בניכוי השתתפות משרד השיכון לפי קביעת ביהמ"ש קמא בהחלטתו) ובסה"כ 3,089 ₪ לחודש ובתוספת המחציות שנקבעו בהחלטה.

במקום זאת חייב ביהמ"ש קמא את המשיב במזונות זמניים לקטינה בשיעור של 1,000 ₪ בלבד, קרי פחות משליש מהסכום לעיל.

התקשיתי למצוא בהחלטה הנמקה מתאימה שיכולה להצדיק דרך הילוכו זו של ביהמ"ש קמא. זה המקום לחזור ולהדגיש כי במקרה דנן נטל הנשיאה במלוא צרכי הקטינה מוטל על המבקשת לבדה שכן הקטינה נמצאת רוב מוחלט של זמנה עמה ואף המשיב אינו טוען כי בפרקי הזמן הקצרים שהקטינה נמצאת עמו הוא מספק באופן כלשהו את צרכיה החומריים באופן ישיר.

העובדה שבעקבות הגשת תביעת המבקשת למזונות והבקשה למזונות זמניים (בחודש ספטמבר 2024) החל המשיב מיזמתו להעביר לידי המבקשת סכום של 1,000 ₪ לחודש (כשבס' 3.11 לתשובתו לבקשת רשות הערעור שלפניי הוא אף מסביר כי גם לגישתו מדובר בדמי מזונות "מופחתיים" שנקבעו על ידו בשיעור זה "לאור העובדה כי האם ממשיכה

למנוע קשר בינו לבין הקטינה") אינה צריכה להוות כל שיקול לצורך פסיקת מזונות הקטינה. מהחיוב שיפסוק ביהמ"ש למזונות הקטינה יש כמובן לקזז כל סכום ששילם המשיב אך לא מעבר לכך.

בקביעתו כי המזונות הזמניים יעמדו על סך של 1,000 ₪ בלבד ציין ביהמ"ש קמא כי הדבר נעשה בין השאר "בהינתן הליך חידוש הקשר ונסיבות המקרה". בפסקה לאחר מכן, וכנימוק לחיוב ההורים שניהם במחצית הוצאות חינוכיות ורפואיות חריגות של הקטינה, ציין ביהמ"ש קמא כי הדבר נעשה "על מנת להקים הקשר בין האב לקטינה".

על ספק הנמקות - ספק הערות אלו של ביהמ"ש קמא בונה המשיב בתשובתו תילי תילים של הסברים להצדקת דרך הילוכו של ביהמ"ש קמא בכך שנדרש היה לפסוק מזונות זמניים מופחתים לאור "נסיבות המקרה המיוחדות" של "מקרה קיצוני של אם מנכרת" וזאת לאחר שביהמ"ש קמא מצא כי "יש הכרח להשתמש באמצעי של הפחתת מזונות על מנת לתמרץ את האם להירתם להקמת הקשר הכה הכרחי בין הקטינה לבין אביה מולידה". לטענת המשיב התוצאה לה הגיע ביהמ"ש קמא מיישמת נכונה את הוראת סעיף 9 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 וכן את הפסיקה כדוגמת פסיקת כב' השופט זגורי בתלה"מ 44950-12-18 ד.פ. נ' מ.ב. (פורסם בנבו, 2.3.20).

עם כל הכבוד, לטעמים הללו עליהם עמד המשיב לא מצאתי כל בסיס עובדתי או משפטי בהחלטה. ביהמ"ש קמא לא קבע בהחלטתו כי הוא מוצא לנכון לפטור את המשיב באופן חלקי ממזונות הקטינה בת ה-3 משום "התנהגות מחפירה" מצדה. ביהמ"ש קמא לא קבע בהחלטתו כי הוא מוצא לנכון להפחית את מזונות הקטינה משום 'מרדנות' מצדה של הקטינה. ביהמ"ש קמא לא קבע בהחלטתו כי המבקשת היא אם מנכרת. ביהמ"ש קמא לא קבע בהחלטתו כי הוא מצא לנכון להפחית את מזונות הקטינה על מנת לתמרץ את המבקשת להירתם להקמת הקשר בין המשיב לקטינה. כל הטענות העובדתיות הללו פשוט לא באו לידי ביטוי בהחלטה. למעשה, אין בין הצדדים מחלוקת כי המשיב פוגש בקטינה פעמיים בשבוע ומהחלטה עולה כי ביהמ"ש קמא אף הביעה אופטימיזם באשר להתקדמות בהליך חידוש הקשר בצינו כי "נראה כי בדרכו לעלות על דרך המלך". למעשה, יש קושי למצוא תמיכה עובדתית לטענת המבקש כי ביהמ"ש קמא בהחלטתו זו מצא לנכון להפחית מזונות הקטינה מטעמים של התנהגות מחפירה\מרדנות מצד הקטינה בשעה שהחלטת ביהמ"ש קמא מושא בקשת רשות הערעור שלפניי היא ההחלטה הראשונה בה פסק ביהמ"ש קמא מזונות לקטינה (כך שכיצד ניתן להתייחס להם כמופחתים בשעה שמעולם לא נקבעו קודם לכן מזונות בשיעור אחר?) וביהמ"ש קמא אף לא מצא לנכון לציין בהחלטתו כי המזונות הזמניים שמצא לנכון לפסוק הם "מופחתים" מטעם כזה או אחר (זו טענה עובדתית אותה העלה המשיב כהסבר). גם מן הפן המשפטי, ההחלטה (שהיא כאמור החלטה ראשונה למזונות זמניים של קטינה בת 3 שנים) נעדרת כל התייחסות או יישום של השיקולים שנקבעו בפסיקה שאותם על ביהמ"ש לשקול בדונו בשאלת ביטול מזונות במצב של ילד מרדן (על שיקולים אלו, לרבות תוך התייחסות לפס"ד של כב' השופט זגורי לו הפנה המשיב, ראו בהרחבה בפסק-דינו של חברי השופט שילה שניתן לפני כשנה בהרכב בראשותי בעמ"ש (ת"א) 48773-10-23 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 8.2.24).

לא נעלמו מעיניי האסמכתאות להן הפנה המשיב, מתוך ההליך המקביל שמתנהל בתביעתו לחידוש הקשר, שמהן עולה כי המבקשת, לפחות בשלבים שונים של אותו הליך, לא שיתפה פעולה עם המומחית שמונתה בהליך לחידוש הקשר ועם ההליך הטיפולי. הוראתסעיף 68(א) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב - 1962, מקנה לבית המשפט סמכות לנקוט באמצעים קבועים או זמניים, הנראים לו, לשם שמירה על עניינו של קטין. ביהמ"ש קמא (המותב הקודם שדן בענייני הצדדים, כב' השופט בר יוסף) אף ידע בהחלטתו מיום 11.5.24 להזהיר את המבקשת כי תגובת ביהמ"ש לאי שיתוף פעולה מצדה עם ההליך הטיפולי, לרבות הגעה לכל מפגש וביצוע הנחיות המומחית "עלולה להיות חדה" ולחייב אותה בהוצאות כבדות על-סך של 5,000 ₪ באותה החלטה. מטבע הדברים, לאור הנסיבות במקרה דנן בו המשיב לא לקח חלק בחיי הקטינה בשנים הראשונות לחייה (בעניין זה יש לציין כי המשיב היה מודע בזמן אמת להריונה של המבקשת, היה מודע להולדת הקטינה סמוך למועד בו נולדה, אך תביעתו לאבהות הוגשה רק כשהקטינה הייתה בת שנה ו-4 חודשים ואת תביעתו לקביעת הסדרי קשר עם הקטינה הגיש לפני פחות משנה, כשהקטינה הייתה בת כ-2.5 שנים) ברור שיצירת קשר בינו לבין הקטינה נדרשת הדרגתיות (ואף המשיב לא סבר אחרת והראייה שבתביעתו ציין במפורש כי הוא סבור שראוי כי קביעת המפגש עמו וקביעת זמני השהות יעשו בהתאם להמלצות אשת מקצוע שתלווה את הצדדים ותדריך אותם וכי טובת הקטינה בשלב זה היא כי זמני השהות יתקיימו באופן הדרגתי). המשיב אינו בנתק מהקטינה ומקיים הסדרי שהות מצומצמים עם הקטינה פעמיים בשבוע. המבקשת בבקשת רשות הערעור לא טענה כי קיימת לה התנגדות כלשהיא לכך שהמשיב יקיים הסדרי שהות עם הקטינה שהולמים את טובתה וצינה כי הגם שבתחילת ההליך היו קשיים רבים "מזה כמספר שבועות שנראה כי הצדדים' עלו על דרך המלך" והמשיב החל לפגוש את הקטינה ללא נוכחות המבקשת וישנה תפנית חיובית ומעודדת בקשר שבין המשיב לקטינה" (ס' 5 לבקשה). אם ימצא ביהמ"ש קמא שדברים אלו של המבקשת נאמרו מן השפה אל

החוץ וכי המבקשת ממאנת למלא אחר הוראותיו והמלצות הגורמים הטיפוליים בהליך לחידוש הקשר לביהמ"ש קמא יש לביהמ"ש קמא די אמצעים לאכיפת החלטותיו על המשיבה, גם בלי להתערב במזונות הקטינה על דרך של פסיקת סכום שאין בו כדי לכסות את צרכיה הבסיסיים והמינימליים תוך מתן פטור למשיב, אביה, מחובתו האבסולוטית לפי דין.

אשר לטענת המשיב לפיה אין להשית עליו כל חבות לשאת בחלקה של הקטינה בשכר הדירה הואיל "וכפי שהוכח מדובר בדירת המשפחה ודמי השכירות הינם פיקטיביים ומוחזרים לחשבונה של התובעת" - עם כל הכבוד, המבקש לא הגיש בקשת רשות ערעור על החלטת ביהמ"ש קמא אך כפי שציינתי לעיל הוא מבקש שאקרא לתוך ההחלטה שורה ארוכה של קביעות עובדתיות שלא קיימות בה (התנהגות מחפירה מצד הקטינה; מרדנות מצד הקטינה; מקרה קיצוני של מניעת קשר וניכור הורי; הפחתת מזונות שבוצעה אמצעי "לתמרץ" את המשיבה לחדול מהניכור ועוד) וכי אתעלם או אבטל דווקא קביעה עובדתית ברורה שקיימת בהחלטה ולפיה "האם משלמת דמי שכירות בסך של 5,000 ₪ לחודש בגין מגורים בדירה משפחתית". יצוין כי קביעה עובדתית זו של ביהמ"ש קמא בהחלטתו באה לא לפני שביהמ"ש קמא ביקש מהמשיבה במפורש להתייחס בתצהיר לטענות שהעלה המשיב בתגובתו לבקשה למזונות זמניים ביחס לכך שאינה נושאת בשכר דירה והמשיבה בתצהירה התייחסה במפורש לעניין זה (תוך הבאת הסבריה ואסמכתאות שונות, לרבות הסכמי שכירות חתומים וראיות בדבר גובה דמי השכירות הראויים עבור הדירה שאותה היא שוכרת כשהיא משלמת לטענתה רק את מחציתם לדודה עבור חלקו בדירה ולא לאביה שמוחל על חלקו שלו). מההחלטה משתמע כי ביהמ"ש קמא בהחלטתו אימץ את הסבריה אלו של המבקשת (ואף ידע לתאר את הדירה כ"דירה משפחתית"). הגם שמובן לי שהסבריה אלו של המבקשת עדיין אינם מניחים את דעתו של המשיב, לא בימ"ש זה צריך לברר את המחלוקת ובודאי שלא בימ"ש זה צריך להידרש לראיות חדשות, שלא הובאו לפני ביהמ"ש קמא, שאותן מבקש המשיב להביא עתה לסתירת גרסת המבקשת בהקשר זה (כדוגמת נספח 18 לתשובה לבר"ע. למותר לציין שלא הוגשה בקשה להגשת ראיות חדשות בערעור וממילא לא ניתן היתר להגשת הראיות). החלטת ביהמ"ש קמא היא החלטה למזונות זמניים שעוד יכולה וצפויה להשתנות תוך כדי ההליכים המתנהלים בין הצדדים (לרבות בנסיבות בהן הסדרי השהות בין המשיב לקטינה יורחבו והוא יחל לשאת בצרכיה תלויי השהות באופן ישיר) ודין קד"מ ראשון בתביעה למזונות קבוע לפני ביהמ"ש קמא בעוד כחודש ימים בלבד.

סוף דבר

הערעור מתקבל כך שעד להחלטה אחרת שתינתן על-ידי ביהמ"ש קמא (בין כהחלטה למזונות זמניים בין כפס"ד) במקום החיוב במזונות זמניים בסך של 1,000 ₪ שנקבע בהחלטה (בתוספת המחציות עליה הורה ביהמ"ש קמא בהחלטתו) יחויב המשיב לשאת במזונות זמניים בסך של 3,089 ₪ לחודש (בתוספת אותן מחציות). תוקף החיוב יחול מהמועד שקבע ביהמ"ש קמא בהחלטתו (ספטמבר 2024) כשכל סכום אותו שילם כבר המשיב למזונות הקטינה לידי האם מתקופה זו יקוזז מחיובו זה.

משהתקבל הערעור ישא המשיב בהוצאות המבקשת ושכ"ט באת כוחה בסך של 5,000 ₪.

העירבון, על פירותיו, יוחזר לידי המבקשת.

מתיר פרסום פסק-הדין במתכונת בה נחתם, בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד [יצירת הקשר](#) באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולנכונות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.